

Volume XXI 2018
ISSUE no.1
MBNA Publishing House Constanta 2018

Scientific Bulletin of Naval Academy

SBNA PAPER • OPEN ACCESS

Functional training vs traditional training benefits for martial arts practitioners

To cite this article: Florina Olaru, Bogdan Todirita, Sanda Toma Urichianu, Scientific Bulletin of Naval Academy, Vol. XXI 2018, pg. 366-374.

Available online at www.anmb.ro

ISSN: 2392-8956; ISSN-L: 1454-864X

FUNCTIONAL TRAINING VS TRADITIONAL TRAINING BENEFITS FOR MARTIAL ARTS PRACTITIONERS

**Florina Olaru¹, doctorand USEFS, Rep.
Moldova**

**Bogdan Todirita², doctorand USEFS, Rep.
Moldova**

**Sanda Toma Urichianu³, prof. univ. dr. UEB,
Romania**

Abstract. Both functional and traditional resistance training increase muscular fitness. This study aims at highlighting the benefits of functional training compared to traditional training. Thus, we analyze the effects of functional training on muscular fitness in terms of endurance, agility, strength, flexibility and balance. A group of 40 martial arts practitioners, aged 18-30 years, was divided in a functional training experimental group ($n = 20$) and a traditional resistance control group ($n = 20$). Anthropometric measures were done to the test group of martial arts practitioners which were tested before and after the training study period of 7 weeks. The results showed an important improvement ($p < 0.05$) in endurance, push-ups, 1-RM bench press and squat, one-leg balance and back extension. Functional training group had a significant increase in flexibility and shoulder girth ($p < 0.05$). The main difference comparing the two test groups was in flexion time and forearm girth. In conclusion, functional training increases endurance, shoulder girth and flexibility.

Keywords: functional training, fitness, multi-joint exercises, traditional training

1. Introducere

1.1 Conceptele de baza ale antrenamentului functional se referă la efectuarea de miscări libere în toate planurile de miscare, miscări integrate, implicând întregul corp, ceea ce și miscări complexe care solicită atât la nivel fizic cât și psihic. Se obține un efect cardiovascular și metabolic datorită intensității antrenamentului, se îmbunătățește postura și se prevenă accidentările prin folosirea tuturor grupelor musculare. Antrenamentul funcțional crește rezistența musculară, viteză, forță, putere și flexibilitatea. Activitatea zilnică poate fi îmbunătățită prin antrenamentul funcțional, spre deosebire de antrenamentul tradițional cu greutăți mari, fiindcă antrenează echilibrul și coordonarea, simultan cu creșterea forței și a tipului de miscare. Accentul se pune pe miscările care antrenează integrat partea superioară cu partea inferioară a corpului, în activități implicând multiple grupe musculare [1]

1.2 Antrenamente functionale vs Antrenamente tradiționale

1.3 Antrenamentele functionale redau abilități din activitățile zilnice din viața sportivului, pentru a adapta antrenamentul la funcțiile necesare, pentru cerințele specifice, fără să intervină oboselă, în condiții de siguranță [2]; spre deosebire de antrenamentul tradițional care se ocupă cu adaptarea musculară izolată care nu vizează diferite planuri de miscare [3]. O caracteristică esențială este că

antrenamentul functional reprezinta abilitatea sistemului neuromuscular de a stabiliza corpul prin contractii izometrice si dinamice pentru a contracara gravitatia, momentumul si forta de reactiune la sol. [4] Astfel se contureaza diferentele dintre antrenamentul functional care vizeaza fitnessul muscular si antrenamentul traditional care izoleaza muschi, specific pentru a creste puterea si rezistenta musculara mai eficient, fara a implica activitati zilnice sau competitionale [5]. Antrenamentul traditional, la aparate, bazat pe ridicarea de greutati cu miscarea intr-un singur plan (sagittal) are putine conexiuni cu activitatile zilnice sau competitionale din artele martiale care au loc pe mai multe planuri de miscare [6]. Unele studii arata ca functiile musculare s-au imbunatatit la sportivii cu antrenament functional comparativ cu cei cu antrenament traditional. [7]; [8]. Pe de alta parte, antrenamentul traditional are si el multiple beneficii printre care recuperarea cardiovasculara si cresterea calitatii vietii. [9].

1.4 1,2. Rolul rezistentei in cele doua tipuri de antrenamente

1.5 Creionarea deosebirilor dintre cele doua tipuri de antrenamente ajuta la identificarea rolului rezistentei in mentinerea conditiei fizice si a starii de sanatate generala. Un studiu efectuat de Vreede [8] pe un grup de femei a demonstrat ca exercitiile functionale sunt mai eficiente decat exercitiile de rezistenta pentru imbunatatirea calitatilor functionale ale miscarii, care sunt importante pentru un viata de zi cu zi. La practicantii de arte martiale, exercitiile functionale cresc performanta, avand in vedere variatia planurilor de miscare iar intr-un alt studiu [3] se specifica un efect fiziologic si metabolic crescut la tinerii de 19-27 de ani. Spotivii au inregistrat o crestere a conditiei fizice, a flexibilitatii si a stabilitatii.

1.6

1.7 4. Metode

- 1.8 4.1 Participantii la studiu sunt un lot de 40 sportivi, practicanti de arte martiale, cu varste intre 18 si 30 de ani, care au fost impartiti in doua grupe: o grupa experimentală care a efectuat antrenamente funktionale ($n = 20$) si o grupa de control cu antrenamente traditionale de rezistenta ($n = 20$) timp de 7 saptamani. Toti participantii cunosteau exercitiile de rezistenta considerate de risc scazut sau moderat. Selectia participantilor a tinut cont de starea lor actual de sanatate, respectiv daca au avut accidentari, sau daca erau intr-un alt program de exersarea rezistentei.
- 1.9 4.2 Testele au inclus masuratori ale compozitiei corpului, rezistenta, putere musculara, agilitate, flexibilitate, si echilibrul. Toti participantii au efectuat testele cu efort maxim in ordinea greutatii, inaltimei, compozitiei corporale, flexibilitatii, rezistentei muscularare, echilibrului, agilitatii si puterii muscularare. Puterea musculara a fost evaluata print-o repetare maximum (1-RM) la presa si genoflexiuni. Flexibilitatea a fost determinata prin testul: din asezat se intinde catre varfurile picioarelor, si cele mai bune trei rezultate au fost inregistrate pana la valoare cea mai apropiata de 0.1 cm ca valoare finala [10] (Canadian Society for Exercise Physiology 2003). Rezistenta musculara a fost evaluata prin urmatoarele teste: flotari, abdomene din pozitia culcat pe spate, flexie si extensie temporizate [5], [10] Canadian Society for Exercise Physiology 2003). Timpul inregistrat pentru flexie si extensie temporizata a fost cel mai apropiat de 0.01 secunde. Agilitatea si viteza au fost masurate prin alergare de viteza dus-intors. timpul inregistrat a fost cel mai apropiat de 0.01 secunde. Echilibrul a fost

determinat prin genoflexiune pe un picior, masurat pe ambele parti ale corpului (ACSM 2007). Sportivii au fost instruiți să flexeze un genunchi până la aproape 60° menținându-si echilibrul în timpul fiecarei repetiții. Testul s-a încheiat când sportivul și-a pierdut echilibrul.

1.10 Compoziția corporală a fost evaluată prin măsurarea circumferinței umerilor, bicepsilor, antebratului, ombligului, coapsei și gleznei folosind ca volumetru banda inelastica cu maner cu arc Gulick. Toate măsuratorile de circumferință au fost notate căt mai aproape de 0.1 cm. Sportivii au fost împărțiti și monitorizați pe durata întregului experiment. La fiecare ridicare s-au facut două seturi de cinci 10 repetiții de intensitate moderată de 6-7 pe scara modificată Borg de evaluare a efortului percepționat - rating of perceived exertion-RPE,[11] care au fost apreciate conform instrucțiunilor publicate de Sweet et al [12]. Exercițiile au fost efectuate 3 zile pe săptămână timp de 7 săptămâni. Rezistența a crescut săptămânal cu 5% total greutății ridicate în timpul exercițiilor pentru partea superioară a corpului și 10% total greutății ridicate în timpul exercițiilor pentru partea inferioară a corpului astfel încât sesiunea RPE de 6–7 a fost menținută până la finalul studiului. Evaluarea efortului percepționat(RPE) a fost monitorizată în timpul acestor progresii, în cazul în care un exercițiu era evaluat peste 7, greutatea scadea pentru a da valori de 6 sau 7. În cazul exercițiilor care nu includeau o rezistență ponderată (flotari pe mingea de fitness, ridicări abdomen, planșă laterală, etc), volumul repetițiilor la fiecare exercițiu a crescut cu 10% pentru a menține evaluarea efortului percepționat (RPE) la 6 sau 7, valoarea măsurată la finalul exercițiului. Sportivii au participat la minimum 18 până la 21 de antrenamente pe zi.

1.11 4.3 Antrenamentul izolat, traditional a constat in exercitii la aparate si ridicari de greutati in pozitie sezut, culcat pe spate si inclinata, grupele de muschi antrenate fiind pectoral, tricepsii, bicepsii, deltoidul anterior si posterior, latissimus dorsi, cuadricepsul, gluteusul, oblicii, si rectus abdominis.

1.12 4.4 Antrenamentul functional a constat in exercitii pe mai multe planuri, antrenand principaliii piloni ai miscarii corpului adica miscari de tragere, intindere, impingere, rotatii, ghemuire si stabilitate, echilibru. Antrenarea aceste miscarii s-a facut intr-o maniera similara activitatilor de zi cu zi.

1.13 4.5 Analiza statistica a determinat deviatia standard si schimbarea procentuala pentru fiecare test de baza. Teste suplimentare au stabilit schimbarea in procente dintre grupele de exercitii functionale si traditionale. Nivelul Alfa a fost stabilit la $p < 0.05$ pt determinarea semnificatiei statistice. Versiunea 15.0 (SPSS Inc., Chicago, IL, USA) a fost folosita pentru analiza tuturor datelor.

1.14 5. Rezultate.

1.15 S-a remarcat o diferență între grupuri de $p < 0.05$ creștere procentuala a circumferinței antebratului pentru grupul cu antrenamente traditionale, reprezentând adaptarea antebratului după efectuarea exercițiilor pentru bicepsi.

1.16 6. Discutii.

1.17 Scopul studiului a fost să determine beneficiile antrenamentelor funktionale comparativ cu cele traditionale și să analizeze efectele lor asupra condiției muscularare,

respectiv anduranta, agilitate, putere, flexibilitate, si echilibrul.

1.18 S-a constatat ca un complex de exercitii de antrenament functional a fost mai eficient pentru imbunatatirea anduranței și a avut efecte mai bune decât antrenarea mușchilor flexori ai torso-ului comparativ cu antrenamentul tradițional.

1.19 În plus, datele obținute la testul timpului de flexiune au arătat că grupul care s-a antrenat tradițional a avut un timp mai scăzut (~149 secunde fata de 126 secunde pre- și post testare), indicând o pierdere a anduranței abdominale pe durată perioadei de antrenament.

1.20 7. Concluzii

1.21 În concluzie, acest studiu arată că antrenamentul funcțional de rezistență poate fi o alternativă pentru imbunatatirea performanței la sportivii practicanți de arte martiale comparative cu antrenamentul tradițional. Datele au indicat că antrenamentul funcțional crește puterea musculară, anduranta, echilibrul și flexibilitatea.

1.22 8. Bibliografie

1. Brill P (2008). Exercise your independence: functional fitness for older adults. *J Aging Phys Act* 16: S88.
2. Rikli R, Jones C (1999). Development and validation of a functional fitness test for community-residing older adults. *J Aging Phys Act* 7:129–61.

3. Lagally K, Cordero J, Good J, Brown D, McCaw S (2009). Physiologic and metabolic responses to a continuous functional resistance exercise workout. *J Strength Cond Res* 23:373–9
4. Cosio-Lima L, Reynolds K, Winter C, Paolone V, Jones M (2003). Effects of Physio ball and conventional floor exercises on early phase adaptations in back and abdominal core stability and balance in women. *J Strength Cond Res* 17:721–5.
5. McGill S, Karpowicz A, Fenwick C, Brown S (2009). Exercises for the torso performed in a standing posture: spine and hip motion and motor patterns and spine load. *J Strength Cond Res* 23:455–64.
6. Whitehurst M, Johnson B, Parker C, Brown L, Ford A (2005). The benefits of a functional exercise circuit for older adults. *J Strength Cond Res* 19:647–51.
7. Kibele A, Behm DG (2009). Seven weeks of instability and traditional resistance training effects on strength, balance and functional performance. *J Strength Cond Res* 23:2443–50.
8. de Vreede PL, Samson MM, van Meeteren NL, Duursma SA, Verhaar HJ. *J Am Geriatr Soc*. 2005 Jan;53(1):2-10. Functional-task exercise versus resistance strength exercise to improve daily function in older women: a randomized, controlled trial.
9. Williams, Mark G., Teasdale, John D., Segal, Zindel V., & Kabat-Zinn, Jon. 2007. *The Mindful Way through*

Depression. Freeing Yourself from Chronic Unhappiness. New York, NY: The Guilford Press.

10. Canadian Society for Exercise Physiology (2003). The Canadian Physical Activity, Fitness & Lifestyle Approach: CSEP-Health and Fitness Program's Health-Related Appraisal and Counseling Strategy, 3rd ed. Canadian Society for Exercise Physiology, Ottawa, Ontario, Canada.
11. Borg G (1982). Psychophysical bases of perceived exertion. *Med Sci Sports Exercises* 14:377–81.
12. Sweet T, Foster C, McGuigan M, Brice G (2004). Quantitation of resistance training using the session rating of perceived exertion method. *J Strength Cond Res* 18:796–802.